

จดหมายเปิดผนึก

ถึง คณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

เรื่อง ขอให้วินิจฉัยคุณสมบัติประธาน กสทช. ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยปราศจากแรงกดดันทางการเมือง

เรียน คณะกรรมการสรรหาฯ ทุกท่าน

เราเขียนจดหมายฉบับนี้ด้วยความตระหนักว่า สิ่งที่ท่านกำลังจะตัดสินใจในอีกไม่กี่วันข้างหน้า

ไม่ใช่เรื่องอนาคตของแพทย์ท่านหนึ่ง แต่คืออนาคตของคนไทยทั้งประเทศ และอนาคตของกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวประชาชนทุกครัวเรือน

ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ 1 เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2568 ระบุไว้ชัดเจนแล้วว่า การที่ ศ.คลินิก นพ.สรณ บุญใบชัยพฤกษ์ ยังคงตรวจรักษาผู้ป่วยและรับค่าตอบแทนจากโรงพยาบาลรามารักษาต่อเนื่องมาจนถึงวันที่ 12 เมษายน 2565 ล่วงเลยกำหนดเวลาที่ประธานวุฒิสภาให้ไว้ตั้งแต่วันที่ 11 มกราคม 2565 ไปกว่าสามเดือน อาจเข้าลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 8(2) และอาจถือได้ว่าเป็นการสละสิทธิ์ในการรับตำแหน่งไปแล้วตามมาตรา 18 โดยท่านในฐานะคณะกรรมการสรรหาชุดเดิม คือผู้มีหน้าที่และอำนาจโดยตรงในการวินิจฉัยเรื่องนี้

เราเข้าใจว่าตลอดหลายเดือนที่ผ่านมา ท่านต้องเผชิญแรงกดดันจากหลายทิศทาง

ทั้งความพยายามอ้างว่าคณะกรรมการสรรหาสิ้นสภาพไปแล้ว

ทั้งบทความที่เผยแพร่พร้อมกันในสื่อหลายสำนักโดยไม่ปรากฏชื่อผู้เขียน

อ้างคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญเพื่อบั่นทอนความชอบธรรมในการทำหน้าที่ของท่าน

ตลอดจนความไม่ร่วมมือจากหน่วยงานที่ควรให้ข้อเท็จจริงโดยตรงไปตรงมา

เราเชื่อว่าท่านย่อมมองออกว่าสิ่งเหล่านี้คือความพยายามเบี่ยงเบนกระบวนการที่ควรตั้งอยู่บนข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงเท่านั้น

ตลอดสี่ปีเศษที่ผ่านมา สิ่งที่คุณไทยเผชิญอยู่จริงคือ ผู้บริโภคหลายสิบล้านคนต้องแบกรับค่าบริการที่แพงขึ้นและคุณภาพที่แย่งลง

หลังการควบรวมกิจการโทรคมนาคมครั้งใหญ่ที่สุดสองครั้งของประเทศ

ขณะที่เงื่อนไขคุ้มครองผู้บริโภคที่เคยประกาศไว้กลับไม่เคยถูกบังคับใช้จริงตลอดสามปี เงินกองทุนสาธารณะ 600 ล้านบาท
ที่อ้างว่าเพื่อให้คนพิการและผู้ด้อยโอกาสได้ชมการถ่ายทอดสดฟุตบอลโลกอย่างเท่าเทียม

กลับลงเอยด้วยภาพจอดำที่แม้แต่ผู้บริโภคทั่วไปก็ยังรับชมไม่ได้ ส่วนการกำกับดูแลแพลตฟอร์มต่างชาติที่ล่าช้ากว่าสองปีครึ่ง
ก็เปิดช่องให้แก๊งคอลเซ็นเตอร์และมิจฉาชีพสร้างความเสียหายแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่มีใครต้องรับผิดชอบ

ในเวลาเดียวกัน แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 3

ซึ่งจะกำหนดอนาคตของอุตสาหกรรมทีวีไทยทั้งระบบหลังใบอนุญาตทีวีดิจิทัลหมดอายุลงในเดือนเมษายน 2572

ก็ถูกดองไว้ในที่ประชุมบอร์ดนานเกือบสองเดือนตั้งแต่ต้นปี 2569

จนผู้ประกอบการทีวีดิจิทัลทั้งอุตสาหกรรมต้องรวมตัวกันเข้ายื่นหนังสือเร่งรัดด้วยตนเองเมื่อปลายเดือนพฤษภาคม 2569

แม้ท้ายที่สุดบอร์ดจะมีมติเห็นชอบแผนแม่บทไปเมื่อปลายเดือนมิถุนายน

แต่แผนที่นำทางในรายละเอียดซึ่งจะชี้ทิศทางที่แท้จริงของอุตสาหกรรมกลับยังไม่แล้วเสร็จ ทั้งที่เหลือเวลาอีกไม่ถึงสามปี

ผู้ประกอบการทั้งระบบจึงยังต้องวางแผนธุรกิจอยู่บนความไม่แน่นอน โดยมองไม่เห็นทางไปต่อที่ชัดเจน

หากปล่อยให้ความล่าช้าเช่นนี้ดำเนินต่อไปโดยไม่มีผู้นำที่รับผิดชอบอย่างแท้จริง

อุตสาหกรรมทีวีไทยทั้งระบบย่อมเสี่ยงต่อการเข้าสู่ภาวะวิกฤต

ทั้งหมดนี้คือราคาที่เราคนไทยจ่ายไปแล้วจริง ในขณะที่คำถามเรื่องความชอบธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งยังคงค้างคาอยู่โดยไม่มีข้อยุติ

เราจึงขอเรียกร้องต่อคณะกรรมการสรรหาฯ ดังนี้

1. ขอให้ท่านวินิจฉัยเรื่องนี้โดยยึดความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นหลัก

ในฐานะที่ปรึกษากฎหมายสูงสุดของฝ่ายบริหารซึ่งได้พิจารณาไว้อย่างรอบคอบแล้ว โดยไม่หวั่นไหวต่อแรงกดดันจากฝ่ายใด
ไม่ว่าจะมาในรูปของหนังสือ ข่าวก หรือการไม่ให้ความร่วมมือจากหน่วยงานใดก็ตาม

2. ขอให้กระบวนการวินิจฉัยเป็นไปอย่างโปร่งใส และเมื่อมีผลแล้ว

ขอให้ท่านแสดงผลประกอบคำวินิจฉัยต่อสาธารณะอย่างชัดเจน

เพื่อให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจที่แท้จริงได้รับรู้ว่าการตัดสินใจนั้นตั้งอยู่บนหลักกฎหมายและข้อเท็จจริงใด

ท่านคือผู้ทรงเกียรติที่สังคมไทยฝากความหวังไว้ ในฐานะที่นิ่งซึ่งไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับฝ่ายใด

การตัดสินใจของท่านในครั้งนี้จะถูกจดจำ ไม่ใช่ในฐานะการชี้ขาดอนาคตของคนคนหนึ่ง

แต่ในฐานะบรรทัดฐานว่าประเทศนี้ให้ค่ากับหลักนิติธรรมและสิทธิของผู้บริโภคมากเพียงใด

ด้วยความเคารพ และด้วยความหวังว่าความเป็นธรรมจะยังมีที่ยืนในสังคมไทย

ในนามประชาชนผู้บริโภค เครือข่ายภาคประชาสังคม
และนักวิชาการผู้ห่วงใยต่ออนาคตของกิจการกระจายเสียง
กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย